

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ابتلا به اختلالات روان پزشکی با خصوصیات اپیدمیولوژیک بیماران بستری در بخش روان پزشکی بیمارستان نور اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 7، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

Mohammad محمد مراثی - Associate Professor, Department of Biostatistics and Epidemiology, School of Public Health and Behavioral Sciences Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Majid مجید برکتین - Associate Professor, Department of Psychological Medicine, School of Health and Behavioral Sciences Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Reihane Sadat ریحانه سادات حسینی - MSc Student, Student Research Committee, Department of Biostatistics and Epidemiology, School of Public Health and Behavioral Sciences Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Razeyeh راضیه حسن نژاد - MSc Student, Student Research Committee, Department of Biostatistics and Epidemiology, School of Public Health and Behavioral Sciences Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

چکیده: اختلالات روان پزشکی نوعی بیماری است که افراد از مشکلات عاطفی و احساسی رنج می برند که تمامی جنبه های زندگی فرد را در بر می گیرند. مطالعه این بیماری ها در کشورهای مختلف نشان می دهد که در میزان شیوع اختلالات روان پزشکی اختلاف عمده وجود دارد. همچنین شیوع اختلالات روان پزشکی در حال افزایش است و لازم به نظر می رسد که رابطه بین ابتلا به این بیماری ها و خصوصیات اپیدمیولوژیک بررسی گردد. روش ها: این مطالعه به صورت مقطعی است. در این مطالعه پرونده ۳۹۳۵ بیمار بستری در بخش روان پزشکی بیمارستان نور اصفهان طی سال های ۱۳۸۳ الی ۱۳۸۸ که مبتلا به اختلالات اضطرابی، اختلالات شناختی، اختلالات شخصیت، اختلالات وابستگی و سوء مصرف مواد، اختلالات دوقطبی نوع I، اختلالات دوقطبی نوع NOS، اختلالات سایکوتیک، اختلالات سایکلوتمیک و اختلالات افسردگی بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. توزیع هر کدام از خصوصیات اپیدمیولوژیک بیماران بر حسب نوع اختلالات روان پزشکی مشخص شد. عوامل اپیدمیولوژیک مرتبط با هر کدام از اختلالات روان پزشکی با استفاده از آنالیز مدل رگرسیون لجستیک، با کنترل اثر بقیه اختلالات روان پزشکی آزمون شدند. یافته ها: نسبت مردان بستری به زنان ۲/۱ می باشد. میانگین سن بیماران بستری 21.0 ± 6.33 سال است که مردان جوان تر از زنان بستری بودند. اختلالات دوقطبی نوع I، سایکوتیک غیرخلقی و افسردگی به ترتیب فراوان ترین اختلالات بودند. با افزایش سن، شانس ابتلا به اختلالات افسردگی، شناختی و مصرف مواد افزایش و شانس ابتلا به دوقطبی I و سایکوتیک غیرخلقی کاهش می یابد. شانس افراد سیگاری برای ابتلا به دوقطبی NOS، I، و اختلال مصرف مواد بیشتر از افراد غیر سیگاری است. شانس این که بیماران با تعداد بستری های بالا دارای اختلال اضطرابی، دوقطبی II، I، و سایکوتیک غیرخلقی باشند، بیشتر است. نتیجه گیری: در مطالعات گذشته شانس مبتلا بودن به سایکوتیک غیرخلقی و دوقطبی برای افرادی که دارای سابقه بستری بودند بیشتر از سایرین به دست آمد که مشابه همین نتیجه، در این مطالعه مشاهده می شود. در این مطالعه در اختلالات اضطرابی، دوقطبی و افسردگی شانس ابتلا زنان بیشتر از مردان به دست آمد. همچنین شانس ابتلا به اختلالات مصرف مواد و سایکوتیک غیرخلقی در مردان بیشتر از زنان به دست آمد که مشابه نتایج مطالعات گذشته می باشد. واژه های کلیدی: اختلالات روان پزشکی، بیماران بستری، خصوصیات اپیدمیولوژیک

کلمات کلیدی:

